

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Tomáše Foltase a soudců Lenky Krupičkové a Davida Hipšra v právní věci žalobce: **J. V.**, zastoupen Mgr. Markem Nemethem, advokátem se sídlem Opletalova 1015/55, Praha 1, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 81/11, Praha 5, **za účasti** osob zúčastněných na řízení: **I)** obec Hlásná Třebaň, se sídlem Karlštejnská 150, Hlásná Třebaň, zastoupena JUDr. PhDr. Karolinou Spozdilovou, Ph.D., advokátkou se sídlem Národní 416/37, Praha 1, **II)** J. V., v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 22. 8. 2022, č. j. 51 A 117/2020-108,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím ze dne 6. 1. 2020, č. j. MBE/69099/2019/VÝST-Kp, Městský úřad Beroun (dále též „stavební úřad“) žalobci nařídil, aby do 30. 4. 2020 odstranil stavbu obsahující kabelové vedení nízkého napětí, napojení na rozpojovací skříň č. R555 a ukončení v pojistkové skříni SS100 na pozemcích parc. č. 1512/1, 1512/2, 1537/3, 1537/4, 2306/5, 2306/17, 2345/1, 2346/1 v katastrálním území Hlásná Třebaň (dále též „stavba“). K odvolání žalobce žalovaný rozhodnutím ze dne 29. 7. 2020, č. j. 106736/2020/KUSK, změnil podle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, rozhodnutí stavebního úřadu. Žalovaný nově formuloval lhůtu pro odstranění stavby (3 měsíce od právní moci rozhodnutí) a zrušil žalobci povinnost předložit návrh technologického postupu prací při odstraňování stavby, jakož i podmínky pro odstranění stavby č. 1, 6, 9, 10 a 14 až 16. Ve zbytku žalovaný rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil. Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu, kterou Krajský soud v Praze (dále též „krajský soud“) rozsudkem ze dne 22. 8. 2022, č. j. 51 A 117/2020-108, zamítl.

[2] Žalobce (dále též „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností. V jejím doplnění ze dne 20. 1. 2023 navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Tento návrh odůvodnil tím, že odstraněním stavby bude nucen vykonat něco, co mu nemělo být uloženo, přičemž vzniklý stav bude nenávratný. Dojde k citelnému zásahu do práv vlastníka stavby (Jana Vávry ml.) i do práv stěžovatele, který

již nebude možné zhojit případným soudním rozhodnutím ve prospěch stěžovatele. Kasační stížnost by tak postrádala smysl. Navíc bude nutné na odstranění stavby vynaložit značné náklady. Případné obnovení stavu věci by se neobešlo bez vynaložení vysokých nákladů a nepřiměřených obtíží. Jediným způsobem případné nápravy je totiž opětovné postavení stavby. Stěžovatel dále uvedl, že přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti třetím osobám nehrozí žádná újma, tím spíše újma převyšující újmu stěžovatele spočívající v nákladech na odstranění stavby. Stavba rovněž nikoho neohrožuje, a proto není přiznání odkladného účinku v rozporu s veřejným zájmem.

[3] Žalovaný ani osoby zúčastněné na řízení se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřily.

[4] Nejvyšší správní soud vycházel při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti z následujících skutečností, úvah a závěrů.

[5] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“) nemá kasační stížnost odkladný účinek. Soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 se užíje přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Nejvyšší správní soud připomíná, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, jež je mimořádným opravným prostředkem směřujícím proti pravomocnému soudnímu rozhodnutí, přichází v úvahu pouze ve výjimečných situacích, v nichž by, s ohledem na poměry konkrétního stěžovatele, mohly výkon či případné jiné právní následky rozhodnutí u tohoto stěžovatele vést k velmi závažným až nevratným následkům.

[7] S ohledem na výše uvedené tak lze konstatovat, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek, tj. kasační stížnosti lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Břemeno tvrzení i břemeno důkazní ohledně prokázání splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku, tj. negativních právních důsledků spjatých s rozhodnutím krajského soudu, nese v dané věci stěžovatel. Hrozbu *nepoměrně větší újmy* musí stěžovatel dostatečně určitě tvrdit a rovněž náležitě doložit. Nejvyšší správní soud v této souvislosti poukazuje na dispoziční zásadu ovládající celé řízení o kasační stížnosti - kasační soud není povolán k tomu, aby za stěžovatele vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být proto dostatečně individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011-74, ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32, nebo ze dne 23. 1. 2014, č. j. 6 Ads 99/2013-11). Nejvyšší správní soud přitom nyní pomíjí, zda jsou námitky stěžovatele týkající se dané věci (zákonnosti napadeného rozhodnutí) důvodné či nikoli, neboť přezkum důvodů je vyhrazen až

pokračování

meritornímu posouzení věci a není předmětem rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku. K povaze přezkoumávaného rozhodnutí při rozhodování o odkladném účinku však přihlédnout musí.

[8] Nejvyšší správní soud má za to, že stěžovatel nedoložil a neprokázal, že mu v důsledku výkonu rozsudku krajského soudu potažmo rozhodnutí žalovaného hrozí nepoměrně větší újma než jiným osobám. K tomu, aby soud mohl o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti rozhodnout, musí stěžovatel konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje. Stěžovatel však v návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti neuvedl žádné konkrétní skutečnosti, z nichž by bylo možné dovozovat, že mu skutečně hrozí újma, která by odůvodňovala prolomení právní moci napadeného rozsudku. Obecně uvedené tvrzení, že s odstraněním sporné stavby budou spojeny finanční náklady, není bez dalšího dostačující pro posouzení, příp. pro závěr, že u stěžovatele hrozí nepoměrně vyšší újma, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Rovněž hypotetická obava, že s náklady dopadajícími do jeho majetkové sféry bude spojeno i případné obnovení původního stavu, pokud by byla kasační stížnost úspěšná, nemůže být bez dalšího důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V této souvislosti je nutné poukázat na to, že stěžovatel požádal také o přiznání odkladného účinku žalobě. Krajský soud usnesením ze dne 13. 11. 2020, č. j. 51 A 117/2020-33, žalobě odkladný účinek nepřiznal, a to právě z důvodu, že stěžovatel „*neunesl břemeno související s povinností tvrdit a osvědčit vznik újmy, která by mu měla brozit v důsledku účinku napadeného rozhodnutí.*“ Již v řízení před krajským soudem byl tedy stěžovatel seznámen s tím, že pro úspěšné uplatnění návrhu na přiznání odkladného účinku je nutné tvrdit a doložit relevantní skutečnosti. Přesto se stěžovatel i v řízení o kasační stížnosti omezil pouze na neurčitá a nepodložená tvrzení, která navíc vyplývají přímo z povahy napadeného rozhodnutí. Jak bylo vysvětleno výše, přiznání odkladného účinku je mimořádným institutem, který se uplatní pouze ve výjimečných případech. Argumentace stěžovatele je však neurčitá, obecná, a v podstatě odpovídá tezi, že v případě rozhodnutí o odstranění stavby by bylo vždy nutné žalobě či kasační stížnosti odkladný účinek přiznat. Tak tomu ovšem v žádném případě není. Pokud by bylo záměrem zákonodárce, aby v případě rozhodnutí o odstranění stavby bylo navazující soudní řízení spojeno s odkladným účinkem vždy, bylo by na místě takový postup zakotvit přímo do zákona. Výjimečnost institutu odkladného účinku však svědčí o opaku a je zřejmé, že odkladný účinek nelze přiznat pouze na základě tvrzení, že stěžovatel bude povinen řídit se pravomocným rozhodnutím žalovaného a odstranit stavbu, s čímž jsou ostatně vždy náklady spojeny.

[9] Ze shora uvedeného vyplývá, že v posuzované věci nebyly splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyžadované v § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto nepřiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

[10] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že rozhodování o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. února 2023

Tomáš Foltas
předseda senátu